

خطاب ننتياهو أمام الكونجرس الأمريكي تموز ٢٠٢٤ دراسة تحليلية نقدية

الباحث الثاني: المدرس عفتان مهاوش شرقي
كلية التربية القائم-جامعة الانبار
abonoor75@uoanbar.edu.iq

الباحث اول: ا.م. د. عذاب حميد ذيب
كلية التربية القائم - جامعة الانبار
athab.hamed@uoanbar.edu.iq

الكلمات المفتاحية: البروباغندا الحضارية، الديانة الابراهيمية، الخطاب السياسي، ننتياهو، الاحداث التاريخية.

كيفية اقتباس البحث

ذيب ، عذاب حميد ، عفتان مهاوش شرقي ، خطاب ننتياهو أمام الكونجرس الأمريكي تموز ٢٠٢٤ دراسة تحليلية نقدية،مجلة مركز بابل للدراسات الانسانية، تموز ٢٠٢٥،المجلد:١٥،العدد: ٤ .

هذا البحث من نوع الوصول المفتوح مرخص بموجب رخصة المشاع الإبداعي لحقوق التأليف والنشر (Creative Commons Attribution) تتيح فقط للآخرين تحميل البحث ومشاركته مع الآخرين بشرط نسب العمل الأصلي للمؤلف، ودون القيام بأي تعديل أو استخدامه لأغراض تجارية.

مسجلة في
ROAD

مفهرسة في
IASJ

Netanyahu's Speech Before the U.S. Congress – July 2024: A Critical Analytical Study

Assistant Professor Dr:
Athab hameed theeb
Anbar University - Al-Qaim
College of Education

Researcher: The teacher,
Aftan Mahawsh Sharqi
Anbar University - Al-Qaim
College of Education

Keywords : "Civilizational Propaganda, Abrahamic Religion, Political Discourse, Netanyahu, Historical Events.

How To Cite This Article

theeb, Athab hameed, Aftan Mahawsh Sharqi, Netanyahu's Speech Before the U.S. Congress – July 2024: A Critical Analytical Study, Journal Of Babylon Center For Humanities Studies, July 2025, Volume:15, Issue 4.

This is an open access article under the CC BY-NC-ND license
(<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

[This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License.](http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Abstract:

This research provides a critical and analytical examination of the political speech delivered by Israeli Prime Minister Benjamin Netanyahu before the U.S. Congress on July 25, 2024, following the war that erupted on October 7, 2023. The study is structured around four main themes: the civilizational propaganda evident in the speech, the alleged humanitarian claims, the exploitation of historical events to justify Israeli policies, and the promotion of the so-called "Abrahamic Accord."

The analysis reveals that Netanyahu heavily relied on propaganda aimed at eliciting emotional sympathy by invoking historical events such as the Holocaust and the September 11 attacks, drawing parallels to the purported current threat against Israel. The speech portrayed Israel as the defender of global civilization against "barbarism," while neglecting the humanitarian atrocities perpetrated by the occupation forces against the Palestinian people.

The study further uncovers Netanyahu's use of misleading narratives to portray Israel's humanitarian stance, employing dramatic and often unsubstantiated stories, such as those related to Palestinian captives. Additionally, it addresses the dangers of his advocacy for the "Abrahamic Accord," which is framed as an extension of a political agenda, including the broader geopolitical implications of the so-called "Deal of the Century," aiming to reshape regional religious and political consciousness.

The research concludes that Netanyahu's speech lacked credibility and relied on fact distortion and image manipulation, exposing contradictions in his narratives and positions. It highlights how the speech reflected the fragility of the Israeli stance amid escalating Palestinian resistance and revealed the absence of any genuine vision for achieving peace or resolving the ongoing conflict.

الملخص

يقدم هذا البحث دراسة نقدية وتحليلية للخطاب السياسي الذي ألقاه رئيس الوزراء الإسرائيلي بنيامين نتياهو أمام الكونغرس الأمريكي في ٢٥ يوليو/تموز ٢٠٢٤، عقب الحرب التي اندلعت في ٧ أكتوبر/تشرين الأول ٢٠٢٣. ويتمحور البحث حول أربعة محاور رئيسية: الدعاية الحضارية الواضحة في الخطاب، والادعاءات الإنسانية المزعومة، واستغلال الأحداث التاريخية لتبرير السياسات الإسرائيلية، والترويج لما يسمى "الاتفاق الإبراهيمي". ويكشف التحليل أن نتياهو اعتمد بشكل كبير على الدعاية الهادفة إلى إثارة التعاطف العاطفي من خلال استحضار أحداث تاريخية مثل المحرقة وهجمات ١١ سبتمبر/أيلول، مقارنةً بإياها بالتهديد الحالي المزعوم لإسرائيل. وقد صوّر الخطاب إسرائيل على أنها حامية الحضارة العالمية ضد "الهمجية"، متجاهلاً الفظائع الإنسانية التي ارتكبتها قوات الاحتلال بحق الشعب الفلسطيني. تكشف الدراسة كذلك عن استخدام نتياهو لروايات مضللة لتصوير موقف إسرائيل الإنساني، مستخدماً قصصاً درامية، وغالباً ما تكون غير مدعومة بالأدلة، كتلك المتعلقة بالأسرى الفلسطينيين. كما تتناول مخاطر مناصرته لـ "الاتفاق الإبراهيمي"، الذي يُصوّر على أنه امتداد لأجندة سياسية، بما في ذلك التداعيات الجيوسياسية الأوسع لما يُسمى "صفقة القرن"، والتي تهدف إلى إعادة تشكيل الوعي الديني والسياسي الإقليمي. ويخلص البحث إلى أن خطاب نتياهو افتقر إلى المصداقية، واعتمد على تشويه الحقائق والتلاعب بالصورة، كاشفاً عن تناقضات في رواياته ومواقفه. كما يُسلط الضوء على كيف عكس الخطاب هشاشة الموقف الإسرائيلي في ظل تصاعد المقاومة الفلسطينية، وكشف عن غياب أي رؤية حقيقية لتحقيق السلام أو حل الصراع الدائر.

נאום נתניהו בפני הקונגרס האמריקאי יולי 2024- מחקר אנלטי ביקורתי

תקציר:

מחקר זה עוסק בקריאה ביקורתית וניתוח של הנאום הפוליטי שנשא ראש הממשלה (בנימין נתניהו) בפני הקונגרס האמריקאי ב-25 ביולי 2024, לאחר המלחמה שפרצה ב-7 באוקטובר 2023. המחקר מחולק לארבעה צירים מרכזיים הכוללים את הפרופגנדה התרבותית שאפיינה את הנאום, הטענות ההומניטריות המדומות, ניצול אירועים היסטוריים להצדקת מדיניות ישראלית, והקריאה למה שמכונה "הסכמי אברהם".

מהמחקר עולה כי נתניהו הסתמך במידה רבה על פרופגנדה שמטרתה לעורר רגשות הזדהות, באמצעות אזכור אירועים היסטוריים כמו השואה ואירועי 11 בספטמבר וקישורם לסכנה הנוכחית שהוא טוען נגד (ישראל). הוא גם התמקד בתיאור (ישראל) כמגנה על הציוויליזציה העולמית מול "פראות", תוך התעלמות מפשעי המלחמה שביצע הכיבוש נגד העם הפלסטיני.

המחקר חושף גם את הטעיית נתניהו בתיאור הצד ההומניטרי, כאשר השתמש בסיפורים דרמטיים שחסרים אמינות, כמו סוגיית האסירים הפלסטינים. המחקר דן גם בסכנה שבקריאתו ל"הסכמי אברהם", שהם המשך לעסקה פוליטית שמטרתה לעצב מחדש את התודעה הדתית והפוליטית באזור.

המחקר הגיע למסקנה כי הנאום חסר אמינות והסתמך על הטעיית עובדות והיפוך תמונות, כאשר חשף סתירות בטענותיו כלפי אירועים ועמדות. המחקר מדגיש כיצד הנאום שיקף את חולשת העמדה הישראלית לנוכח ההתנגדות הפלסטינית הגוברת, ואת היעדר כל חזון מציאותי לקראת השגת שלום או סיום הסכסוך.

מלות המפתח: פרופגנדה תרבותית, הדת האברהמית, מאום מדיני, נתניהו, אירועים היסטוריים.

מבוא:

אין ספק שמה שמתרחש באדמה הערבית, פלסטין ומה שהיא חווה כמערכת פוליטית, אדמה ועם במשך שמונים שנה, נחשב לאחד השינויים הפוליטיים והאנושיים המזעזעים ביותר, אשר נתפסים על ידי חוק הכוח, המיוצג על ידי הממשל האמריקאי ומועצת הביטחון, אשר הוא עומד בראשו ומנהל אותו, בהתאם למה שמשרת את

האינטרסים שלו ושל יציר כפיו. המחקר מגיע כלימוד של מה שנאום נתניהו מסתיר מבחינות יסודיות שנחשפות וחוזות את הסופים, וגיליתי שמה שביצע האויב הציוני ומי ששאף ושואף לבסס את קיומו על חשבון פלסטין הערבית, מתקדם בצעדים לעבר הסלמה מתמשכת, אשר נענית בעמידה מוסרית גבוהה מצד סוגים ופלגים של ההתנגדות הערבית, למרות כל הפערים ברמת היכולות וטבעת המצור שישראל מפעילה. מכאן, נתמקד במחקרנו בנאום שנשא ראש ממשלת ישראל בנימין נתניהו בפני הקונגרס האמריקאי לאחר מלחמת השבעה באוקטובר 2023 ב-25 ביולי 2024 עם ביקורת וניתוח בראייה ספרותית, במיוחד שנאום זה חסר מרכיבי אומן בכל היבטיו הרחק מהמציאות, ונראה שהעיקרון "שקר עד שאנשים יאמינו" הפך לסיסמה שרבים האמינו בה, אך ההיסטוריה לא נכתבה לאחרונה, היא נכתבה והתאמתה בעדות ההתנגדות שנמשכה מתחילת הקמת הישות ועד ימינו, והאמת היא שמה שמפחיד את הישות הזו הוא הלכידות והכוח בכל פעם שהישות הזו מעמיקה בפשעיה.

תכנית המחקר:

תכנית המחקר מתמקדת בעיקר בנאום נתניהו, מבחינת ביקורת וניתוח, ולכן המחקר יחולק לארבעה חלקים בצורה של רצפים שמתחילים בראשון ומסתיימים ברביעי, כדי לכלול את תוכן הנאום בכל היבטיו הפוליטיים, האנושיים, ההיסטוריים והתרבותיים ומה שכולל אירועים חשובים, וחשיפתם מזיופים ושקרים עם ראיות לאורך ההיסטוריה, ואז מגיע סיכום המחקר והמסקנות שהגענו אליהן.

מטרות המחקר:

המחקר במחקר זה שואף לבקר ולנתח את הנאום הפוליטי שמאמץ ראש ממשלת הישות הציונית במלחמה האחרונה, אשר פרצה בשבעה באוקטובר 2023, ולהבליט את היבטיו השקר והעליונות של הישות הזו, באמצעות תחושה שהם נלחמים בשם העולם, ומייצגים את ציר הציוויליזציה נגד פיגור וברבריות, כמו כן המחקר שואף לעמוד על ההיבט האנושי שמופיע בנאום הדרמטי שחורג ממה שנזכר, ופונה להקמת יחסים פוליטיים מתפתחים עם כמה מדינות ערביות והגדרת הסכנה שבהסכמה המדומה הזו בשם "הסכמי אברהם". כל ההיבטים הללו הם מטרות שהמחקר יתמקד בעמידה עליהן בביקורת ובניתוח, ואז יגיע דיווח על עמדת הקונגרס האמריקאי מהנאום ועמדת העיתונות האמריקאית מהנאום, בהתחשב בכך שהנאום מגיע במרכז ריבוני בעולם, מבחינת דמוקרטיה וטיפול האינטרסים של האנושות ושלו.

مجلة

مركز بابل للدراسات الإنسانية

٢٠٢٥

المجلد ١٥ / العدد ٤

١٠٠

١٠٠

١٠٠

١٠٠

١٠٠

١٠٠

١٠٠

١٠٠

١٠٠

١٠٠

١٠٠

١٠٠

١٠٠

١٠٠

١٠٠

١٠٠

١٠٠

ראשית - פרופגנדה האידיאליים התרבותיים:

באמצעות פתיחת הנאום, החל נתניהו להביע עניין רב בגיוס נפשות הנוכחים, והוספת סוג גבוה של גודל הקושי המוטל על כתפיו, שבה הוא מייחס לעצמו חפות ושהוא בעל המשך תרבותי המאיים בסוף, עם שיתוף האמריקאים במעגל הסכנה, בהתחשב בכולם כפנים תרבותיות באמצעות פרופגנדה שולטת בצירים של שיח, הוא אומר:

"לא התכוונתי להגיע לכאן השנה. המדינה של במלחמה, נלחמת על חייה. אבל לאחר ששמעתי את השקרים שהוטחו במדינה שלי על ידי רבים מהנאומים מעל במה זו, החלטתי להגיע לכאן כדי להציג את הדברים לאשורם. החלטתי להגיע לכאן כדי לדבר עבור עמי, לדבר עבור ארצי, לדבר את האמת..... הרוצחים הפראיים האלה, האויבים שלנו, רוצים לא רק להשמיד אותנו - הם רוצים להשמיד את הציוויליזציה שלנו ולהחזיר את כולנו לעידן חשוך של רודנות וטרור".

בנאום אחר באותה נימה הוא אומר:

"זאת אינה התנגשות בין ציוויליזציות - זאת התנגשות בין ברבריות לציוויליזציה. זאת התנגשות בין אלה שמאדירים את המוות לבין אלה שמקדשים את החיים. כדי שכוחות הציוויליזציה ינחלו ניצחון, על אמריקה וישראל לעמוד יחד. מכיוון שכאשר אנחנו עומדים יחד, קורה דבר מאוד פשוט: אנחנו מנצחים. הם מפסידים".

המילה "תרבות" יכולה להיות מוגדרת באמצעות שורה של ביטויים מוסכמים, בהתאם לשימושים במילה ולהקשרים בהם היא נאמרת. כאן, הדבר הראשון שעולה בדעת כשמדברים על תרבות הוא כמות ההשפעה האדריכלית וההתקדמות ברמה התרבותית והתעשייתית¹ וזה לא מתבצע אלא באמצעות עשיית דרך ארוכה של עבודה ויצירתיות, ומכיוון שכל אלה שהזכרנו התקבצו ברשומה היסטורית ארכיאולוגית שלא ניתן לזייף או לטפס על מה שנמצא ממנה במצב מועט שניתן לספור אותו באמצעות טענה וזיוף², וכך אנו חוזרים לכיוון דברי נתניהו, שבהם הוא מייחס את התרבות לעולמו המערבי המבוסס על הממשל האמריקאי, אשר קם בתולדותיו על רצח האינדיאנים האדומים וציידם³, ותרבויות אירופה שלא הכירו את הביוב בתקופת ימי הביניים⁴, ועם ההכרה במציאותה שהלכה וגדלה, הרי שזה היה תלוי בגירוש היהודים ממנה לעבר מזרח אירופה ובהיפטרות מאחיזת ההגמוניה הכלכלית שלה במערב אירופה⁵. מדד שגוי זה למושג התרבות אצל הישות הזו ונציגה, נענה ביישוב דעת המבוסס על זכות שאותה הנציח ההיסטוריה והוכיח קיום בלתי פוסק. הכנענים חיו בפלסטין לפני אלפי שנים והקימו בה סממנים תרבותיים שלא יכולת למחוק מילים יומרניות שנתניהו מתהדר בהן בדיבורו על תרבות. ומכיוון שהדיבור ארוך, נקצר את ההיבטים המעידים על תרבות העם הפלסטיני, די בכך שהם הראשונים שבנו את העיר יריחו וזה מה שהנציח ההיסטוריה⁶, אשר היהודים זרעו בה הרס וחורבן לאחר

שנכנסו אליה, ולא הותירו בה זכר לחיילים באמצעות אכזריות ברצח כל דבר חל, ובספריהם נכתב: "וְהָעוֹר עָרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל אֲשֶׁר-בָּהּ רֶק וְהַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְכָל הַנְּחֹשֶׁה וְהַפְּרָזֶל נָתַנוּ אוֹצֵר בֵּית-יְהוָה: וְאֶת-רֶקֶב הַיּוֹנוֹה וְאֶת-בֵּית יְהוָה".¹

ובאופן ספרותי, השירים השומריים שנכתבו בעת העתיקה צוטטו, אם לא הועתקו מילה במילה, הרי שהם זהים במידה רבה לאותם שירים שבהם שר די מוזי (תמוז), אל הפריון, לאיננה (עשתר), אלת האהבה והיופי אצל השומרים לפני אלפי שנים.² זוהי התרבות הערבית הקיימת על האדמה הערבית, שיצרה והקימה את החיים ושיבחה את הרוח הנדיבה, הרחק מרוח הרצח וההרס, אשר הישות הזו מימשה וממשת בניסיונותיה לגזול את האדמה ולהרוג את העם, בהתאם לזיוף הדתי וההיסטורי. כדי להשלים את תמונת השקר התרבותי, המשיך נתניהו בהטעיית היבטי האמת בהוספת תמונה שהוא סבור שהיא מכוערת בעיני העולם, והיא אהבת העם הזה למוות על פני החיים. כאן, היבט זה נחשב לאחד ההיבטים המושרשים באישיות המוסלמית המבוססת על האמונה הדתית... (מי שנהרג כדי להגן על רכושו הוא שהיד)³. כאן, הפער גדול בין מי שמחזיק בעקרונות שאותם הדגישה דתו הנאורה, והדיבור על כך ארוך בהשוואה למה שסותר את האמת שלהם באמצעות מה שהוכיחו האירועים ההיסטוריים כאשר גורשו על ידי הרומאים בשנת 71 לספירה, לאחר אירועים משפילים באמצעות שחיטת חזיר במקדשיהם, ונטשו את קיומם בארץ פלסטין שאותה חיבקה אותם בתקופת שהותם בה⁴, אם כך, מתי יכולה הייתה להתבסס אמונה באמצעות פרויקט קולוניאליסטי ציוני, בהתאם לאינטרסים שהתלבטו בבחירת מקום למדינה, כאשר הרצל אומר: "אני לא נכנע לשום דחף דתי, העיקר שהפרויקט יתבצע באוגנדה, טריפולי, קפריסין, ארגנטינה, מוזמביק או קונגו".⁵ מי שמדבר על תרבות אינו מדויק במידע שלו, אלא זוהי התגרות בממדים פוליטיים שגנבו ובזזו ממושג התרבות מה שלא ימחה את היאחזותו של הפלסטיני באדמתו, וההישארות אינה כפי שהם אומרים של החזק ביותר, אלא ההישארות היא של מי שיש לו את הזכות ואינו מטיל בכך ספק, מי שמכיר את ההיסטוריה של האישיות הזו שלא החזיקה תחת הלאומיות המדומה והלא מוסכמת באופן סופי ועד ימינו זה באמצעות הסתירה בהגדרת מיהו יהודי וכיצד מתיישבת לאומיותו עם האחר שהוא ממוצא לא יהודי כדי להיות לאומיות המדינה הזו⁶, זהו ויכוח שנתניהו מטשטש ומטעה בו תוך כדי שהוא מלטף את כתפי בעלי הפרויקט, שלרוב נובע מאמונה שבה מאמין רצון דתי אמריקאי שדאג ודואג להמשך הסכסוך הזה ועוצם את עיניו מכל ההפרות שמתרחשות נגד העם הזה, בעל התרבות והמורשת, ולכן אומר נתניהו: "אני מאוד מעריך את תמיכתה של אמריקה, כולל במלחמה הנוכחית. אך אנחנו נמצאים ברגע חשוב. זירוז הסיוע האמריקאי יוכל להאיץ את סיום המלחמה בעזה ולמנוע מלחמה רחבה יותר במזרח התיכון".

שנית: הומניות מדומה

הדיבור על אנושיות דורש ידע מלא במה שהמושג שלה כולל. אנושיות פירושה לכבד את האחר בזמן שלום ולשמור עליו בזמן מלחמה, ובצורתה הפשוטה ביותר, לראות את עצמך

במקומו של האחר ואיך אתה אוהב שינהגו בך, בין אם אתה יריב מקופח או תוקפן, בהתאם לחוק שמימי? שהדת שלך מקבלת ומתיישב עם דו-קיום בשלום בעולם מתפתח, ובעל השפעה תרבותית שההיסטוריה הכתובה בידיים נאמנות בתוך המקורות מעידה עליה. וכאן, אנו מצטטים כדוגמה בלבד את מה שיש לנו ראיות רבות לגבי אנושיותם של הערבים לעומת אנושיותו של נתניהו שהוא טוען לה. אדוננו עלי, עליו השלום, איבד את שריונו והיה אז אמיר המאמינים, ומצא את שריונו אצל יהודי. כאשר הם התווכחו בפני השופט שורייח, הוא ביקש עדים מאדוננו עלי, והוא אישר שאין לו עדים. השופט ידע את האמת בוודאות שאדוננו עלי צודק, אך קושי העניין טמון בכך שתנאי המשפט דורשים הוכחה. וכאן, ההתמודדות עם דת אחרת דורשת להראות את מהות הדת הזו בצורה אמיתית, ואין ספק במה שנפשמ מסתירה. וכאן, השריון נפל לזכותו של היהודי, ומרוב התפעלותו באותו זמן מהצדק והסובלנות של דת זו, הוא הכריז על אמונתו האסלאמית והחזיר את המגן לאדוננו עלי, עליו השלום¹¹, ובאירוע אחר המאשר את אנושיות הדת האסלאמית, כניסת המוסלמים לעיר סמרקנד באופן פתאומי. כאן, לא נותר למושל העיר אלא להגיש תלונה נגד מפקד הצבא בפני מושל המוסלמים, והאחרון נתן פקודה למפקד הצבא לסגת והציע את הכניסה בדרכי שלום או באמצעות מלחמה. הם בחרו במלחמה, ובסופו של דבר היא נכבשה ונפתחה¹². העמדות האנושיות הללו נובעות מסובלנות הדת האסלאמית, כך שאין דבר שנקרא מלחמה כהונאה מוחלטת. מלחמה אצל המוסלמים היא עיקרון ששולט בה, ואם הם נוטים לשלום, נטה אליו. נתניהו מדבר על אנושיות בגאווה רבה, כשהוא בוחר דרכים להרוג עם חצי חמוש, שאין לו דבר מלבד נחישות ואמונה מושרשת באדמתו. הפלסטינים הקפידו במלחמתם האחרונה, שפרצה בשבעה באוקטובר, להתחשב בהיבט האנושי בהתמודדות עם אלה ששבו, ולא הופיעו לעין אלא עדויות שאישרו שלא התמודדו עם לחצים פיזיים או נפשיים, אלא להפך. נתניהו אומר: "מחבלי חמאס הסתערו אל תוך ישראל. הם שחטו 1,200 אנשים מ-41 מדינות, ביניהם 39 אמריקנים. באופן יחסי, אם נשווה את גודל האוכלוסייה, דומה הדבר ל-20 פעמים 11 בספטמבר ביום אחד. והמפלצות האלה אנסו נשים, ערפו את ראשיהם של גברים, שרפו תינוקות בעודם בחיים. הם רצחו הורים בפני ילדיהם וילדים בפני הוריהם. הם גררו 255 אנשים, חיים ומתים, אל תוך המרתפים החשוכים של עזה".

בחלק זה של הנאום אנו מבחינים בכמות גדולה של הגזמה והפרזה ברמה שבה הוא מגייס את נפשו של המאזין כדי לבסס את תמונת הסכנה והייעוד המכוון אליהם ואת הכרחיות המלחמה¹³, עם עומק הסכנה שחורגת מאירועי 11 בספטמבר, שהעם האמריקאי מודע לאירועים שלהם באותו זמן, ולכן הוא מתכוון לקשר ולגייס את האנושיות החד-צדדית ולהשאיר את טרגדיית העם הפלסטיני של הרג, הרעבה, הריסה ופגיעה בכל מתקני החיים. כדי להופיע ברמה גבוהה של אנושיות, הוא אומר על אחד המקרים שהוא מצטט: "אחת מהחטופים הללו, נועה ארגמני, יושבת פה בגלריה ליד רעייתי שרה. בבוקר שבעה באוקטובר, העולם כולו ראה את מבטה המיואש של נועה כשהיא נחטפה באלימות לתוך עזה על גבי אופנוע. פגשתי את אימה של נועה, ליאורה, לפני מספר חודשים. היא סבלה מסרטן סופני. היא אמרה לי, "ראש הממשלה, יש לי משאלה אחת אחרונה. אני רוצה לחבק את בתי נועה פעם אחת אחרונה לפני שאמות".

השבויה אישרה לאחר שחרורה שלא נחשפה לכל מה שנתניהו ציין בנאומו הצהוב המלא שקרים. לכן, כדי לכסות על שקריו, הוא אומר: "ואל תלכו שולל אחר אנשים לבושים גלימות משי מהודרות שמדברים גבוהה גבוהה על חוק וצדק, כאשר הם מעלילים עלילות דם על המדינה היהודית".

כאן הוא מציג חלק מדברי התובע הכללי בבית הדין הפלילי הבינלאומי כמקרה של חוסר אמון במה שנראה לעין העולם מגודל הסבל של תושבי עזה. איפה האנושיות של נתניהו מתבכיין עליה בדאגתו לשלום תושבי עזה, כפי שהוא אומר: "באופן מחפיר האשים התובע בבית המשפט הבינלאומי הפלילי את ישראל בהרעבה מכוונת של האזרחים בעזה. זאת שטות גמורה. זה שקר מוחלט. ישראל אפשרה את הכנסתן של 40,000 משאיות סיוע לתוך עזה. מדובר בחצי טון של מזון ויותר מ-3,000 קלוריות עבור כל גבר, אישה וילד בעזה. אם יש בעזה פלסטינים שאינם מקבלים מספיק אוכל, זה לא בגלל שישראל עוצרת את זה, זה בגלל שחמאס גונב את זה".

הדברים האלה אינם אמיתיים, ומהווים ניסיון להטיל את תוצאות פשעיו על הצד היריב בעימות. הוא מנסה להתנער מתוצאות פשעיו שחרגו מכל הפשעים, וזה מה שממנו נהנה הרוצח הסדיסטי בעל האמונה המבוססת על בוז לכל מי שאינו משתייך לדת הזו, בטענה שהם עם האל, עם האל הנבחר¹, ובולטת לעינינו בבירור אמונת הדם והחורבן שהפסוק מזכיר, ויהושע לכד ביום ההוא את מקדשה והכה לפי חרב... ויעש למלך מקדשה פאשר עשה למלך יריחו². נתניהו מוסיף ואומר בנאומו: "בשבוע שעבר הייתי ברפיח. ביקרתי שם את הכוחות שלנו במלחמה שלהם נגד גדודי המחבלים הנותרים של חמאס. שאלתי שם מפקד כמה מחבלים הם חיסלו ברפיח. הוא נתן לי מספר מדויק: 1,203. שאלתי אותו כמה אזרחים נהרגו. הוא ענה לי שכמעט אף אחד. למעט אירוע אחד שבו רסיס של פצצה פגע במחסן נשק של חמאס ונהרגו בשוגג כ-24 אנשים. אתם רוצים לדעת מדוע? משום שישראל הרחיקה אזרחים מאזורי הסכנה. אנשים אמרו שלא נצליח לעשות את זה, אבל עשינו את זה".

כיצד יכולים השקרים האלה לעבור ללא תגובה על כמות הקורבנות והאסונות כתוצאה מההפצצות וההרג שפגע בחפים מפשע, ומה שגאו בו חלק מכלי התקשורת מאסונות, מתגבשת אצלו האמונה המלאה שעזה כולה חמאס. אם כן, איפה הטרוריסטים? מכאן אנו מסיקים שהעם שמחזיק באדמה ודוחה את קיומכם עליה הוא זה שאתם נלחמים בו, ולא ארגון בעל מטרות מיוחדות, אם הטענה נכונה.

שלישית: ניצול האירועים ההיסטוריים של היהודים:

"בשבעה באוקטובר, משה התנדב לשוב ולהילחם. ארבע שבועות מאוחר יותר, הוא נהרג בהתפוצצות פיר מנהרה ממולכד ליד מסגד. בהלוויית בנו אמר יחיאל: "אם מדינת ישראל לא הייתה קמה לאחר השואה, התמונה שהייתה צרובה בזיכרון הקולקטיבי שלנו היא תמונתו של הילד בגטו ורשה עם הידיים המורמות מעלה אל מול הרובים של הקלגסים הנאצים. אבל מדינת ישראל קמה", המשיך יחיאל - "ובזכות גבורתם של חיילים כמו משה בני העם היהודי כבר איננו חסר ישע מול אויביו".

כאן, אזכור הרובע היהודי וההשפלה שבה חי היהודי, מגיע כזכירה והקשר שנתניהו אינו סוטה ממנו בכל נאומו, זאת כדי לקשור את מוחו של המאזין לאירועים הללו ולגרומם לישראלים ולמזדהים איתם להיות בתוך מעגל השכנוע בחומרת הסכנה והרדיפה המכוונת

כלפי (הישראלי). אין זה נסתר מהמעוניין והחוקר כי ליהודים לאורך ההיסטוריה היו עמדות שלא ניתן לתאר אלא כפלגנות ומרד במטרה לערער את המצבים הפוליטיים של המדינה שהם חיים בצל קורתה, בהתחשב בכך שכל מורשת מעמדית שבה הם זכו הייתה זמנית ומתפוגגת במהירות. וכאן, הסקירה בביקורת על מה שנתניהו הציג באומרו: (בדיוק כמו 7 בדצמבר, 1941, ו-11 בספטמבר, 2001, 7 באוקטובר הוא יום אשר ייזכר לדיראון עולם).

הדברים מוצגים על פי הסדר הכרונולוגי משני צדדים. הצד הראשון הוא קדימות היסטורית, שבה הוא הטעה מעט, זאת כדי להימנע מלגעת בחזית המודרנית של המערכת הפוליטית, שאינו רוצה לאבד את תמיכתה, אפילו באופן המייצג ניטרליות בצורתה הפשוטה ביותר. כאן אנו מוצאים שנתניהו רוצה להראות שהסכנה המדומה היא המשך לשואה המדומה, ששווקה ככזו שהייתה מנת חלקם של היהודים דווקא. בהתחשב בהמשך ההיסטורי של יותר מ-60 שנה, אנו נכנסים לאירועי 11 בספטמבר, אותו אירוע שזעזע את מרכז המסחר הגדול בעולם באמריקה במיוחד. כאן יש צורך להתעמק בפרטי הדברים ולפרטם. השואה המדומה הייתה תגובה של השלטון הנאצי בראשות היטלר, שטעם מהם את המרים בגלל מעשיהם שהוא ראה כמשחיתים את החברה, החל ממסחר בדברים הגדולים ביותר ועד לעיסוק בריבית וזנות¹¹. כאן, וכתוצאה מאותן התנהגויות שליליות בחברה שיש לה יסודות ומערכת פוליטית משלה, התרחש מה שכונה השואה או ההולוקוסט. מחקרים רבים נערכו והגיעו למסקנה שהשואה הזו לא הייתה בהיקף כזה של קורבנות, זאת על סמך נתונים סטטיסטיים שאישרו את גידול האוכלוסייה בהולנד וצרפת במפקד של השנה שלאחר מכן, מה שמאשר שניתנה להם הזדמנות לברוח ולעזוב את המדינה. מצד שני, אירוע זה שימש כתירוץ למה שמכונה אנטישמיות¹². ועל כן, ואפילו אם נקבל את כל מה שהתרחש, כיצד השתלב אותו אירוע עם אירועי האחד עשר בדצמבר? ומדוע הוא נבחר כנקודת משען פוליטית בשותפות לסכנה הממשמשת ובאה (על הישראליים)? מכאן מתברר היקף הפרויקט הציוני ברעיונותיו ובממדיו מבחינת התחלות, מציאות וסופים. ומכיוון שהמציאות מייצגת ביצה טובענית שבה טובעים כוחות הכיבוש, הסוגיה הולכת ומחריפה בקושי שלה, ולכן בנאומו הוא אמר:

"במלחמת העולם השנייה, כשבריטניה נלחמה בחזית הציוויליזציה, כידוע, וינסטון צ'רצ'יל אמר לאמריקנים: "תנו לנו כלים ואנחנו נסיים את העבודה". היום, כשישראל נלחמת בחזית הציוויליזציה, אני אומר לאמריקנים: "תנו לנו כלים מהר יותר, ונסיים את העבודה מהר יותר".

רביעית: ההטפה לדת האברהמית

עקרון הדו-קיום בשלום וכבוד הדתות מושרש עמוק באמונה האסלאמית מאז תקופתו של הנביא מוחמד, עליו השלום, וכל הזכויות היו מובטחות לאורך תקופת הח'ליפים הצדיקים. אמנת עומר הייתה אמנה קבועה לכבוד זה. מצבם של היהודים השתנה לאורך ההיסטוריה והם סבלו מה שסבלו מהפרה, השפלה ודיכוי, אך חייהם במדינות ערב היו ייחודיים מבחינת הכבוד הדתי והזכות האזרחית למלא תפקידים אזרחיים¹³. התקופה האנדלוסית נחשבת לאחת התקופות הבולטות בהן ניכרו גילויי החיים הטובים של היהודים בצל שלטון האיסלם והמוסלמים. ובהקשר זה כתב דיזראלי על התרבות האיסלמית באנדלוסיה ברומן (קוניגסבי) באומרו: " בתרבות זו שאין לה אח ורע, העניקו בני ישמעל לבני ישראל

זכויות ופריבלגיות שוות במהלך אותן מאות זהב. אז קשה היה להבחין בין המאמינים במשה למאמינים במוחמד. בני שתי הדתות בנו ארמונות, גנים ומזריקות מים, הם איישו תפקידים גדולים, והתחרו ביניהם באוניברסיטאות העתיקות ורמות הדרג^{٢٤}, כל האירועים האלה לא היו עדים לקריאה כזאת ללידתה של דת חדשה, במובנה החדש, כי הרי ידוע ומוכח שהאיסלם מכיר ביהדות ובנצרות ממילא, ואילו הנצרות מכירה אך ורק ביהדות, אולם היהדות מכירה אך ורק ביהדות. על כן מה שיש ביהדות הוא הדבר הקבוע והיציב אולם המשתנה נמצא בשאר הדתות^{٢٥}. כיום נכלל בנאום נתניהו: "הברית החדשה שאותה אני חוזה תהיה הרחבה טבעית של הסכמי אברהם פורצי הדרך. הסכמים אלה הביאו שלום בין ישראל לבין ארבע מדינות ערביות, והן זכו לתמיכה הן של רפובליקנים והן של דמוקרטים. יש לי שם לברית החדשה הזאת - אני חושב שעלינו לקרוא לה "ברית אברהם. אני מודה לנשיא טראמפ על מנהיגותו בתיווך הסכמי אברהם ההיסטוריים".

בצל המלחמה שהכריז נתניהו על העם הפלסטיני באה הדגשה זו כדי ליישם את מה שנקרא הדת האברהמית כחלק מעסקת המאה בתוכנית טראמפ. ויש לשים לב לחומרתה של קריאה זו כי הוקמו מתחמים רוחניים לדתות שכוללים בתי תפילה למוסלמים, ליהודים ולנוצרים בהם נמצאים מסגד, כנסיה ובית כנסת, כלומר המתחם משלב בתוכו את שלוש הדתות, במה שנקרא הבית האברהמי^{٢٦}.

בכל מקרה, האם הקריאה האברהמית היא קריאה לקירוב ואיחוד בין היהדות, הנצרות והאסלאם, ותיקונן כולן, תחת מטריה של השתייכות לאברהם עליו השלום; או שהיא קריאה לשילובן והמסתן לדת חדשה העומדת בפני עצמה; שתיהן – כנראה – שני צדדים של אותו מטבע, ומסלולים חופפים לשירות תכנית אחת, ומגמה אחת, והיא החרבת הדתות, והרחקת הנשים מהן, ובמיוחד האסלאם החניף; שכן התמונה הראשונה מייצרת אסלאם מרוקן מהמהות שלו, שניטלו ממנו מאפייניו, המנוגד לגמרי לדת האמיתית שחקק ריבונו של עולם, אבל התמונה השניה גוררת את עקירת האסלאם, ועקירת שתי הדתות הספריות, כדי שתבוא במקומן הדת החדשה המחדשת המרוקחת, עם הדבקת שלט האברהמית על שתי התמונות, כמשרתים וכפיתוי, כמו שמדביקים על היין שהוא אם כל הנגעים את השם "משקאות רוחניים"; עם זאת שהוא סם מוות, ומשקה משחית לנשמות ולגופים יחדיו^{٢٧}. אכן, הפעולה לקלוקל הדתות בכלל, והחתירה נגד האסלאם בפרט היא דבר קדום, כקדם המאבק בין האמת והשקר, וכי ניסיונות אויבי האסלאם לחסל את השליחות האחרונה לא פסקו מאז תקופת אדוננו מוחמד עליו השלום, ואותם אויבים לא חסכו מאמץ, וצעדו בכל הדרכים כדי להשיג את מטרתם הראשית, אשר הזכיר אדוננו עז וגל בדברו יתעלה:

"מבקשים לכבות את אורו של אללה בפיותיהם, אולם אללה ישלים את אורו על אפם ועל חמתם של הכופרים" (סורת את-תוובה 32)

הנוהג המקובל לערבב את האמת בשקר נעשה אחד מעקרונות היסוד של נסיונותיהם האומללים, וכך נאמר בקוראן הקדוש בדברי אללה יתברך בדברו אל בני ישראל "לא תערבבו את האמת בטפלים ותסתירו את האמת אף שאתם יודעים" (סורת אלבקרא 42).

האימאם אבן כת'יר יהי זכרו ברוך אמר: אללה יתברך הורה ליהודים להימנע ממה שעו בכוונה כאשר ערבבו את האמת בטפלים, סילפו אותה והסתירו את האמת והבליטו את הטפלים: לא תערבבו את האמת בטפלים ותסתירו את האמת כשאתם יודעים, הוא אסר עליהם את שני המעשים²⁸.

חמישית: עמדת הקונגרס לגבי נאום נתניהו

אכן, ההתבוננות בעמדת הקונגרס האמריקני, דורשת הרבה דיבור והסברה, שכן הוא בפשטות ייצג את השקפת הממשל האמריקני מבחינת התמיכה והסיוע, וחום מחיאות הכפיים שבעים ושש פעמים היוו עדות לתמיכה המוחלטת מצד הממשל האמריקני, ולכן אותה תמונה תקשורתית שהופיעה בגלוי הייתה מאכזבת, אולם כדי לצייר את התמונה באופן מדויק, כמה אתרי תקשורת ואתרים אלקטרוניים ציטטו הצהרות של חברים בקונגרס כי חברים רבים נסוגו מהישיבה וההאזנה לנאומו של נתניהו, אך קולות אלה מושתקים למרות התנגדותם לפשעי הרצח שמבצע הישות הציונית ומברכת על מאמציה ארצות הברית או מעלימה עין מההתמודדות עמם²⁹. אחד הקולות הבולטים ביותר שסירבו לנאום, הייתה ננסי פלוסי, שאמרה שזה היה נאום גרוע, ביחס לנאומים של אישים זרים שהוזמנו לקונגרס לאורך זמן רב³⁰. בסיכום, העמדות המשוונות האלה בין סירוב ותמיכה בעיקר נשארות כפיפות להחלטות המנהל ותפקידו נשאר לייצג מצב רגשי ואנושי בעצם ללא צורך להתרשם בצד הפוליטי ולנקוט עמדה פועלת.

חמישית ב: עמדת העיתונות האמריקאית לגבי הנאום

אכן, העיתונות האמריקנית הרשמית ללא ספק מייצגת במהותה גוף פוליטי רשמי המתאים לממשל האמריקני באופן מלא ופרטני. לכן, התמיכה הרשמית היא עניין מובן מאליה, הניו יורק טיימס, הושינגטון פוסט והלוס אנג'לס טיימס היו מוטים בשפתם כשדיברו על ההרוגים (הישראלים), והעניקו להם תשומת לב רבה, בעוד שהדיבור על הפלסטינים היה תמציתי ופחות חשוב. מספר ההרוגים הישראלים הגיע ל-1139, בעוד שמספר הפלסטינים הגיע ל-22,000, ביניהם 6,000 ילדים, בנוסף לגודל ההרס שנגרם לעזה. כל אלה הנתונים לא זכו לתשומת לב אלא בנוגע לישראלים, עד שהגיע הדבר לכינוי הטבח, הטבח ההמוני והאסון לכל מקרה של הרג או הרס בצד הישראלי³¹. העיתונות האמריקנית הייתה משוחדת ועמדתה הלא צודקת התגלתה בהעברת האמת לעולם, אשר כמעט ידע את כיוון האמת באמצעות ההקרבות והאתגרים שהציבו בעלי הארץ.

תוצאות המחקר:

1. **הסתמכות על פרופגנדה תרבותית:** המחקר חשף כי נאומו של נתניהו בפני הקונגרס האמריקאי התמקד בשימוש בפרופגנדה תרבותית ככלי מרכזי. הוא מסגר את הסכסוך כמאבק בין "תרבות" ל"ברבריות", בניסיון למשוך אהדה בינלאומית לישראל, תוך התעלמות מהמציאות האנושית והפוליטית של האירועים בפלסטין.

2. **עיוות עובדות ומניפולציה של נרטיבים:** הנאום הראה הסתמכות רבה על עיוות עובדות ועיצוב מחדש של אירועים בצורה חד-צדדית. נעשה שימוש בסיפורים דרמטיים ומוגזמים כדי לתאר את הפלסטינים כתוקפנים אכזריים, בעוד שישראל נוקתה מכל אחריות לפשעים האנושיים שבוצעו.

3. **השלכות היסטוריות לחיזוק הלגיטימיות של הכיבוש:** נצפה כי נתניהו הסתמך לעתים קרובות על אזכור אירועים היסטוריים כמו השואה ואירועי 11 בספטמבר כדי להצדיק את המנהגים הישראליים. השלכות אלו נועדו לבסס את תדמיתה של ישראל כמדינה קורבן הסובלת מ"רדיפה היסטורית", מה שמצדיק את ההסלמה הצבאית הנוכחית שלה.

4. **ניסיון לנרמל את ההגמוניה באמצעות הסכמי אברהם:** הנאום התמקד בקריאה למה שמכונה "הסכמי אברהם", כהרחבה של הסכמים פוליטיים שמטרתם לעצב מחדש את הנוף הפוליטי והדתי באזור. קריאה זו שימשה ככלי להצדקת נורמליזציה עם מדינות ערביות וחיזוק ההגמוניה הישראלית מבחינה פוליטית ותרבותית.

5. **היעדר חזון אמיתי לשלום:** הניתוח הראה היעדר מגמה מציאותית לפתרון הסכסוך או להשגת שלום בר-קיימא. הנאום התמקד בהגדלת הכוח הצבאי ובגיוס תמיכה בינלאומית, במקום להציג יוזמות פוליטיות המטפלות בשורשי הסכסוך.

6. **הדגשת שביריות העמדה הישראלית:** למרות ניסיון הנאום להציג את ישראל ככוח שולט ומגן על התרבות, הניתוח הראה כי נרטיב זה משקף את חששות ההנהגה הישראלית מהתגברות ההתנגדות הפלסטינית והתגברות בידודה הפוליטי בזירה הבינלאומית.

הערות שוליים

¹ خطاب نتياهو ٢٥ يوليو ٢٠٢٤. נאום ראש הממשלה בנימין נתניהו בקונגרס האמריקאי:

<https://www.gov.il/he/pages/event-congress240724>

² خطاب نتياهو ٢٥ يوليو ٢٠٢٤. נאום ראש הממשלה בנימין נתניהו בקונגרס האמריקאי:

<https://www.gov.il/he/pages/event-congress240724>

³ حسين مؤنس، الحضارة، دراسة في اصولها وقيامها وتطورها، سلسلة كتب ثقافية يصدرها المجلس الوطني للثقافة والفنون والآداب، الكويت، ١٩٧٨، ص ١٢

- ٤ حمد عبد الواحد حجازي، منهج اليهود في تزييف التاريخ، مكتبة الايمان للنشر والتوزيع، مصر العربية، ط١، ٢٠١٥، ص٦٦. وانظر ايضاً يوسف يوسف، التزوير في الادب العبري، دار القلم، دمشق، ط١، ٢٠٠٠، ص١٧
- ٥ ناصر محي الدين علوجي، الهنود الحمر اكبر كارثة اريابية سكانية في التاريخ، دار الغسق للنشر، سوريا، ٢٠١٨، ص٣٢. وينظر: <https://www.aljazeera.net/midan/intellect/sociology/2018/5/12>
- ديمقراطية الدماء.. كيف تأسست أميركا على أشلاء السكان الأصليين؟
- <https://www.youm7.com/story> تعرف على تاريخ النظافة الأوروبية وأسباب شهرة العطور الفرنسية
- ٦ وليام جاي كار، أحجار عل رقعة الشطرنج، دمشق - القاهرة، دار الكتاب العربي، ١٩٥٥، ص٤٨.
- ٧ قصة مدينة اريحا، المنظمة العربية للتربية والثقافة والعلوم، دائرة الثقافة بمنظمة التحرير الفلسطينية، سلسلة المدن الفلسطينية (١٧) ٢٠٢٥، ص١٠.
- ٨ محمد جلاء اديس، فلسفة الحرب في الفكر الديني الاسرائيلي، سلسلة الدراسات الدينية والتاريخية عدد ١٨، مركز الدراسات الشرقية جامعة القاهرة، القاهرة، ٢٠٠١، ص٨٧. وانظر ايضاً علي خليل، اليهودية بين النظرية والتطبيق، مطبعة اتحاد الكتاب العرب، دمشق، ١٩٩٧، ص١٠٣.
- ٩ יהושע 6-20
- ١٠ فاضل عبد الواحد علي، من الواح سومر الى التوراة، بغداد، ١٩٨٩، ص٣٦٠.
- ١١ احمد بن محمد بن حنبل الشيباني، مسند الامام احمد بن حنبل، دار الرسالة، ط١، ٢٠٠١، ج٣، ص١٨٤، رقم الحديث ١٦٤٢.
- ١٢ خيرية قاسمي، يهود البلاد العربية، مركز دراسات الوحدة العربية، بيروت، ٢٠١٥م. ص٥٧.
- ١٣ روجيه جارودي، الاساطير المؤسسة للسياسة الإسرائيلية، ترجمة محمد هشام، دار الشروق، ١٩٩٨، ص٢٥-٢٦.
- ١٤ محمد محمود ابو غدير، الشخصية الإسرائيلية بين العالمية والخصوصية انعكاسها داخليا واقليميا، سلسلة الدراسات الادبية واللغوية، عدد ٣٧، مركز الدراسات الشرقية، جامعة القاهرة، ٢٠٠٨، ص١٧. وانظر ايضاً محمد محمود المصري، الدولة العبرية والبحث عن الهوية، مكتبة مدبولي، القاهرة، ط١، ٢٠٠٣، ص١٧٠.
- ١٥ عبد الله عزام، العقيدة واثرها في بناء الجيل، بين المقدس، القدس، ٢٠١٩، ص٥٣.
- ١٦ علي الطنطاوي، قصص من التاريخ، دار المنارة، الطبعة العاشرة، ٢٠٠٧، ص٨٧.
- ١٧ عبد الرزاق سيد سليمان، اسرائيل بين الفناء والوجود ودعم الشتات اليهودي، دراسة نقدية عبر الادب الروائي العبري، القاهرة، مكتبة جزيرة الورد، ط١، ٢٠١٣، ص٧٦.
- ١٨ روجيه جارودي، الاساطير المؤسسة للسياسة الإسرائيلية، ترجمة محمد هشام، دار الشروق، ١٩٩٨، ص٥٤.
- ١٩ المصدر نفسه، ص٦٧.

- ٢١ احمد عمار عبد الجليل عبد الخالق: اسرائيل المزعومة جغرافياً وسياسياً اجتماعياً، أمانة للنشر والتوزيع، عمان، ٢٠١٦، ص ٩٦.
- ٢٢ روجيه جارودي، الاساطير المؤسسة للسياسة الإسرائيلية، ترجمة محمد هشام، دار الشروق، ١٩٩٨، ص ٢٠.
- ٢٣ خيرية قاسميه، يهود البلاد العربية، مركز دراسات الوحدة العربية، بيروت، ٢٠١٥م، ص ١٨.
- ٢٤ . Martin Kramer, 1996, p6
- ٢٥ اسماعيل علي محمد، الابراهيمية بين خداع المصطلحات وخطورة التوجهات ، دار الاصاله للنشر والتوزيع، اسطنبول، ط ٢، ٢٠٢١، ص ٢١.
- ٢٦ المصدر نفسه، ص ١٤.
- ٢٧ المصدر نفسه، ص ٢٢.
- ٢٨ اسماعيل علي محمد، الابراهيمية بين خداع المصطلحات وخطورة التوجهات ، دار الاصاله للنشر والتوزيع، اسطنبول، ط ٢، ٢٠٢١، ص ٢٤.
- ٢٩ <https://www.aljazeera.net/sukoon/2024/7/25/> حفلة التصفيق.. الدلالات النفسية لخطاب نتنياهو في الكونغرس
- ٣٠ <https://www.aljazeera.net/news/2024/7/24/> جلسة عار وحفلة أكاذيب.. انتقادات لخطاب نتنياهو أمام الكونغرس.
- ٣١ <https://ahmedmansour.com/2024/02/16/> انحياز الصحف الأمريكية لإسرائيل في تغطية حرب غزة

ביבליוגרפיה

١. احمد بن محمد بن حنبل الشيباني، مسند الامام احمد بن حنبل، دار الرسالة، الطبعة الأولى، ٢٠٠١.
٢. اسماعيل علي محمد، الابراهيمية بين خداع المصطلحات وخطورة التوجهات، دار الاصاله للنشر والتوزيع، اسطنبول، ط ٢، ٢٠٢١.
٣. احمد عمار عبد الجليل عبد الخالق: اسرائيل المزعومة جغرافياً وسياسياً اجتماعياً، أمانة للنشر والتوزيع، عمان، ٢٠١٦.
٤. حسين مؤنس، الحضارة، دراسة في اصولها وقيامها وتطورها، سلسلة كتب ثقافية يصدرها المجلس الوطني للثقافة والفنون والآداب، الكويت، ١٩٧٨.
٥. حمد عبد الواحد حجازي، منهج اليهود في تزيف التاريخ، مكتبة الايمان للنشر والتوزيع، مصر العربية، ط ١، ٢٠١٥.
٦. خيرية قاسميه، يهود البلاد العربية، مركز دراسات الوحدة العربية، بيروت، ٢٠١٥م.
٧. روجيه جارودي، الاساطير المؤسسة للسياسة الإسرائيلية، ترجمة محمد هشام، دار الشروق، ١٩٩٨.

٨. عبد الرزاق سيد سليمان، اسرائيل بين الفناء والوجود ودعم الشتات اليهودي، دراسة نقدية عبر الادب الروائي العبري، القاهرة، مكتبة جزيرة الورد، ط١، ٢٠١٣.
٩. عبد الله عزام ، العقيدة واثرها في بناء الجبل، بيت المقدس، القدس، ٢٠١٩.
١٠. علي الطنطاوي، قصص من التاريخ، دار المنارة، الطبعة العاشرة، ٢٠٠٧.
١١. علي خليل، اليهودية بين النظرية والتطبيق، مطبعة اتحاد الكتاب العرب، دمشق، ١٩٩٧.
١٢. فاضل عبد الواحد علي، من الواح سومر الى التوراة، بغداد، ١٩٨٩.
١٣. قصة مدينة اريحا، المنظمة العربية للتربية والثقافة والعلوم، دائرة الثقافة بمنظمة التحرير الفلسطينية، سلسلة المدن الفلسطينية (١٧)، ٢٠٢٥.
١٤. محمد جلاء ادريس، فلسفة الحرب في الفكر الديني الاسرائيلي، سلسلة الدراسات الدينية والتاريخية عدد ١٨، مركز الدراسات الشرقية جامعة القاهرة، القاهرة، ٢٠٠١.
١٥. محمد محمود ابو غدير، الشخصية الإسرائيلية بين العالمية والخصوصية انعكاسها داخليا واقليميا، سلسلة الدراسات الادبية واللغوية، عدد ٣٧، مركز الدراسات الشرقية، جامعة القاهرة، ٢٠٠٨.
١٦. محمد محمود المصري، الدولة العبرية والبحث عن الهوية، مكتبة مدبولي، القاهرة، ط١، ٢٠٠٣.
١٧. ناصر محي الدين علوجي، الهنود الحمر أكبر كارثة ارهابية سكانية في التاريخ، دار الغسق للنشر، سوريا، ٢٠١٨.
١٨. يوسف يوسف، التزوير في الادب العبري، دار القلم، دمشق، ط١، ٢٠٠٠.

١٩. تורה، نביאים וכתובים، لوندون، ١٩٦٠.

20. The Jewish Discovery of Islam, Studies in Honor of Bernard Lewis, edited by Martin Kramer, The Moshe Dayan Center for Middle Eastern and African, Studies Tel Aviv University, T el Aviv, ١٩٩٦.

אתרי האנטרנט

- ١- <https://www.aljazeera.net/midan/intellect/sociology>. كيف تأسست أميركا على أشلاء السكان الأصليين
- ٢- <https://www.youm7.com/story/2016/8/14>. تعرف على تاريخ النظافة الأوروبية وأسباب شهرة العطور الفرنسية.
- ٣- <https://www.aljazeera.net/sukoon/2024/7/25/>. حفلة التصفيق.. الدلالات النفسية لخطاب نتياهو في الكونغرس
- ٤- <https://www.aljazeera.net/news/2024/7/24>. جلسة عار وحفلة أكاذيب.. انتقادات لخطاب نتياهو أمام الكونغرس.

https://ahmedmansour.com/2024/02/16/ -٥ انحياز الصحف الأمريكية لإسرائيل في تغطية حرب

غزة

References:

1. **Ahmad ibn Muhammad ibn Hanbal Al-Shaybani**, *Musnad al-Imam Ahmad ibn Hanbal*, Dar Al-Risala, 1st Edition, 2001.
2. **Ismail Ali Muhammad**, *Abrahamism: Between Deceptive Terminologies and Dangerous Orientations*, Dar Al-Asala for Publishing and Distribution, Istanbul, 2nd Edition, 2021.
3. **Ahmad Ammar Abdul Jalil Abdul Khaliq**, *The Alleged Israel: Geographically, Politically, and Socially*, Amna for Publishing and Distribution, Amman, 2016.
4. **Hussein Moanes**, *Civilization: A Study of Its Origins, Rise, and Development*, Cultural Books Series, National Council for Culture, Arts, and Literature, Kuwait, 1978.
5. **Hamad Abdul Wahid Higazi**, *The Jewish Approach to Historical Falsification*, Al-Iman Library for Publishing and Distribution, Egypt, 1st Edition, 2015.
6. **Khayriya Qasmiya**, *Jews of the Arab Countries*, Center for Arab Unity Studies, Beirut, 2015.
7. **Roger Garaudy**, *The Founding Myths of Israeli Politics*, Translated by Muhammad Hisham, Dar Al-Shorouk, 1998.
8. **Abdul Razzaq Sayed Suleiman**, *Israel: Between Annihilation and Survival and the Support of the Jewish Diaspora – A Critical Study through Hebrew Literary Narratives*, Cairo, Jazirat Al-Ward Library, 1st Edition, 2013.
9. **Abdullah Azzam**, *Doctrine and Its Impact on Building the Generation*, Bayt Al-Maqdis, Jerusalem, 2019.
10. **Ali Al-Tantawi**, *Stories from History*, Dar Al-Manara, 10th Edition, 2007.
11. **Ali Khalil**, *Judaism: Between Theory and Practice*, Arab Writers Union Press, Damascus, 1997.
12. **Fadel Abdul Wahid Ali**, *From the Tablets of Sumer to the Torah*, Baghdad, 1989.
13. **The Story of Jericho City**, Arab Organization for Education, Culture, and Science, Cultural Department of the Palestine Liberation Organization, Palestinian Cities Series (17).
14. **Muhammad Jalaa Idris**, *The Philosophy of War in Israeli Religious Thought*, Religious and Historical Studies Series, No. 18, Center for Oriental Studies, Cairo University, Cairo, 2001.
15. **Muhammad Mahmoud Abu Ghadir**, *The Israeli Personality: Between Universality and Particularity and Its Internal and Regional Reflections*, Literary and Linguistic Studies Series, No. 37, Center for Oriental Studies, Cairo University, 2008.
16. **Muhammad Mahmoud Al-Masri**, *The Hebrew State and the Search for Identity*, Madbouly Library, Cairo, 1st Edition, 2003.

17. **Nasser Mohi Al-Din Al-Ulugi**, *The Native Americans: The Greatest Demographic Terrorist Catastrophe in History*, Dar Al-Ghaseq for Publishing, Syria, 2018.
18. **Youssef Youssef**, *Forgery in Hebrew Literature*, Dar Al-Qalam, Damascus, 1st Edition, 2000.

